

Tot l'enyor de demà

I el carter/ que si passa i no em deixa cap lletra m'angoixa

Sensibilitat i creativitat. Poetes d'avui i d'ahir. La veu de l'actriu Silvia Bel i el traç de la il·lustradora Marta Bellvehí (<https://www.facebook.com/martabellvehiillustration/?fref=ts>) . *Poesia dibuixada* (http://lletra.uoc.edu/ca/projectes/poesia-dibuixada?req_info=1) és el projecte literari impulsat per Lletra (<http://lletra.uoc.edu/>) , de la Universitat Oberta de Catalunya, i Catorze. Format per 14 poemes, és una forma d'impulsar i homenatjar l'ànima dels versos que ens han fet i ens fan vibrar.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=O9dPw5ypxcw>

Ara que estic al llit

malalt,
estic força content.

?Demà m'aixecaré potser,
i heus aquí el que m'espera:

Unes places lluentes de claror,
i unes tanques amb flors
sota el sol,
sota la lluna al vespre;

i la noia que porta la llet
que té un capet lleuger
i duu un davantalet
amb unes vores fetes de puntes de coixí,
i una rialla fresca.

I encara aquell vaillet que cridarà el diari,
i qui puja als tramvies
i els baixa
tot corrent.

I el carter
que si passa i no em deixa cap lletra m'angoixa
perquè no sé el secret
de les altres que porta.

I també l'aeroplà
que em fa aixecar el cap
el mateix que em cridés una veu d'un terrat.

I les dones del barri
matineres
qui travessen de pressa en direcció al mercat
amb sengles cistells grocs,
i retornen
que sobreïxen les cols,
i a vegades la carn,
i d'un altre cireres vermelles.

I després l'adroguer,
que treu la torradora del cafè

i comença a rodar la maneta,
i qui crida les noies
i els hi diu: ?Ja ho té tot?
I les noies somriuen
amb un somriure clar,
que és el baume que surt de l'esfera que ell volta.

I tota la quitxalla del veïnat
qui mourà tanta fressa perquè serà dijous
i no anirà a l'escola.

I els cavalls assenyats
i els carreters dormits
sota la vela en punxa
que dansa en el seguit de les roderes.
I el vi que de tants dies no he begut.

I el pa,
posat a taula.
I l'escudella rossa,
fumejant.
I vosaltres amics,
perquè em vindreu a veure
i ens mirarem feliços.

Tot això bé m'espera
si m'aixeco
demà.
Si no em puc aixecar
mai més,
heus aquí el que m'espera:

?Vosaltres restareu,
per veure el bo que és tot:
i la Vida
i la Mort.

